

רמ"ח מ"ע ושס"ה ל"ת שהם כנגד רמ"ח אברים ושס"ה גידים⁵⁵ — גם במצב כזה "המאור שבה מחזירו למוטב".

*

יג. האמור לעיל הוא גם בנוגע ללימוד תורת החסידות דכ"ק מו"ח אדמו"ר:

ובהקדמה — שבדורות שלפני"ז, כמו בזמן הרמב"ם, היתה זהירות גדולה שלא לגלות תורת הקבלה (כמבואר בשיחות דכ"ק מו"ח אדמו"ר⁵⁶), ואפילו בזמן האריז"ל (שאמר ש"מותר ומצוה לגלות זאת החכמה⁵⁷) הצריכו כמה הקדמות ללימוד הקבלה⁵⁸ (כמו אמירת יה"ר), ואפילו הבעש"ט צוה שלא ללמוד ספרי הקבלה למי שאינו יודע להפשיט הדברים מגשמיותן (כפי שמביא הצ"צ⁵⁹), וידוע גם הסיפור אודות הקפידא על הרב המגיד שהצילו אדמו"ר הזקן⁶⁰.

וגם לאחרי שאדמו"ר הזקן ורבותינו נשיאינו שלאחריו "האָבן געגאָסן", הרי, בשנים כתיקונן היו צריכים "גאָנצע הכנות" ללימוד חסידות או להכנס ליחידות, כפי שסיפר כ"ק מו"ח אדמו"ר אודות חסידים שהתכוונו ליחידות במשך כמה שנים⁶¹.

ועפ"ז, כאשר יתבונן במצבו אליבא דנפשי, יכול לחשוב שאינו שייך ללימוד החסידות, ובפרט לפעול על הזולת.

והמענה על זה — שכיום אין זמן לדחות את לימוד החסידות עד לסיום ההכנות. צריכים ללמוד את החסידות של הרבי, לחזור וללמוד, "ווייטער לערנען און ווידער לערנען", "האַלטן זיך אָן דעם רבי'נס קליאַמקע", ו"המאור שבה" — העצמיות של הרבי שהכניס בתורתו — "מחזירו למוטב", "דער רבי וועט אים שוין אַרויסשלעפן פון אַלע בלאַטע'ס".

ולא עוד אלא שאפילו אם נמצא במעמד ומצב שעדיין יש לו ספקות בנוגע להרבי (אם הוא בעה"ב על הכל, ויכול הכל, ובמילא אינו

ספ"ב. וראה גם לקו"ת ויקרא (הוספות) נא, ג.

60 "התמים" ח"ב ע' מט [עב, א].

אגרות-קודש אדמו"ר מהוריי"צ ח"ג ע' שכו ואילך. ועוד.

61 אגרות-קודש שלו ח"ד ע' תקמ

ואילך. ועוד.

55 ראה לקו"ת נצבים מה, ג.

56 סה"ש קיץ ה'ש"ת ע' 41.

57 אגה"ק שכתערה 38.

58 ראה הקדמה (הג') להרח"ו שנדפסה

כריש ספר ע"ת (דפוס ורשא, תרנ"א).

59 בסהמ"צ — שרש מצות התפלה